

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 72. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm2570/facsimile.pdf (tilgået 04. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sønner. Habor var dengang langvels borte, men der han spurgde sine Brødres Fald, kom han over Alf og Alger med friske Folk og svalede sin Hevn i deres Blod. Hildegisel blev derimod skudt i Flugten med et Svyd igjennem sin Bag, hvilket gav Anledning til at skole Tydskerne, thi ved flige Leiligheder maae Skam og Skade gjerne følges ad.

Med saa forrettet Sag tog Habor Kvindelæder paa og gif til Signe mutters ene, for at minde hende om sit Lofte, som om han meende ei at have saaret Søsterhertet der han sældte Brødrene, men Tingener, at Kjærlighed gjør dristig, og han saae meer paa hendes Trofasthed end paa sin egen Brøde. For nu imidlertid at gjøre sig et Vrende, gav han sig ud for en af Hales Skjoldmøer; som havde Bud fra ham til Sagar. Paa den Maaner blev han labt ind i Fruerburet, og bestilket Matteleie mellem Tærnerne, men der han om Aftenen havde tvættet sine Fødder, og Smaa pigerne tørde ham, fik han det Spørgsmaal, hvoraaf det kom sig at hans Been vare saa laadne, og Hænderne saa barbede at søle paa, og dertil svarde han som saa:

Harver først hvad jeg har ploiet,
Da J ved hvad jeg har doiet.
Dver Stok og Steen man færdes,
Sagten's maae da Huden hærdes;

